

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא- ? question-שאלה- ^ answer-תירוץ- ! proof-ראיה- ■
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות באות מצה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
כיון דכתיב בשמן בשמן, כמאן דכתיב קרבן קרבן דמי.	אמר לך: [רבי יהודה]											!	◇	:סג
ורבי שמעון?												?		:סג
אי לא כתיב בשמן בשמן, הוה אמינא: דווקא מחצה חלות ומחצה רקיקין, אבל חלות לחודייהו ורקיקין לחודייהו אימא לא, קא משמע לן.	[רבי שמעון]											!	◇	:סג
רבי יוסי בר' יהודה היינו אבוקה												?	◇	:סג
איכא בינייהו דאי עבד.												!	◇	:סג
הדרן עלך כל המנחות													◇	

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer O ראייה-proof
--	--

מקרא-key:

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מנחות-רבי ישמעאל	מאן דאמר											
עומר היה בא בשבת משלש סאין, ובחול - מחמש	רבי ישמעאל:										◆	■
אחד שבת ואחד חול - משלש היה בא.	חכמים:										◆	■
בשבת היה נקצר ביחיד ובמגל אחד ובקופה אחת, ובחול - בשלשה, בשלשה קופות ושלש מגלות	רבי חנינא סגן הכהנים										◆	■
אחד שבת ואחד חול - בשלשה, בשלש קופות ובשלש מגלות.	חכמים:										◆	■
בשלמא רבנן קא סברי: עשרון מובחר בשלשה סאין אתי, ולא שנא בחול ולא שנא בשבת, אלא רבי ישמעאל מאי קסבר? אי קסבר: עשרון מובחר לא אתי אלא מחמש, אפילו בשבת נמי, אי משלש אתי, אפילו בחול נמי											⚡	
עשרון מובחר בלא טירחא אתי מחמש, בטירחא אתי משלש, בחול מיייתנן מחמש דהכי שביחא מילתא, בשבת מוטב שיירבה במלאכה אחת בהרקדה ואל ירבה במלאכות הרבה.	רבא, קסבר ר' ישמעאל:										◆	!
ר' ישמעאל ור' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה אמרו דבר אחד	רבה:										◆	■
ארבעה עשר שחל להיות בשבת - מפשיט את הפסח עד החזה, דברי רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה	דתניא: [רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה]										◆	■
עד שיפשיט את כולו	חכמים:										◆	■
מי לא אמר ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה התם: כל היכא דאפשר לא טרחינן? הכא נמי כיון דאפשר לא טרחינן.											■	
ממאי? דלמא עד כאן לא קאמר ר' ישמעאל הכא, אלא דליכא בזיון קדשים, אבל התם דאיכא בזיון קדשים, אימא לך כרבנן סבירא ליה											⚡	◆
אי נמי, עד כאן לא קא"ר ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה התם, אלא דאיתעביד ליה צורך גבוה ולא צריך אחולי שבת, אבל הכא דלא איתעביד ליה צורך גבוה וצריך לאחולי שבת, אימא כרבנן סבירא ליה											⚡	◆
ר' ישמעאל ורבי חנינא סגן הכהנים אמרו דבר אחד	אלא אמר רבה:										■	◆
בשבת נקצר ביחיד, במגל אחד ובקופה אחת, ובחול - בשלשה, בשלש קופות ובשלש מגלות	דתנן, רבי חנינא סגן הכהנים:										◆	■
אחד שבת ואחד חול - בשלש קופות ובשלש מגלות	חכמים:										◆	■
מי לא קא"ר חנינא סגן הכהנים התם: כיון דאפשר לא טרחינן? הכא נמי כיון דאפשר לא טרחינן.											■	
ממאי? דלמא עד כאן לא קא"ר ישמעאל הכא, אלא דליכא פרסומי מילתא, אבל התם דאיכא פרסומי מילתא, אימא כרבנן סבירא ליה											⚡	◆
אי נמי, עד כאן לא קא"ר חנינא סגן הכהנים התם, דאי בחד אי בשלשה צורך גבוה מיתעביד כהלכתו, אבל הכא דלא איתעביד כהלכתו צורך גבוה, אימא כרבנן סבירא ליה											⚡	◆
רבי ישמעאל ורבי יוסי אמרו דבר אחד	אלא אמר רב אשי:										■	◆
בין שנראה בעליל ובין שלא נראה בעליל - מחללין עליו את השבת	דתנן: [ת"ק]										◆	■
אם נראה בעליל אין מחללין עליו את השבת	רבי יוסי:										◆	■
מי לא א"ר יוסי התם: כיון דאפשר לא טרחינן? הכא נמי כיון דאפשר לא טרחינן.											■	
ממאי? דלמא עד כאן לא קאמר רבי ישמעאל הכא, אלא דליכא נמצאת אתה מכשילן לעתיד לבא, אבל התם דנמצאת אתה מכשילן לעתיד לבא, אימא כרבנן סבירא ליה											⚡	◆
אי נמי, עד כאן לא קאמר רבי יוסי התם, אלא דליכא צורך גבוה ולא ניתנה שבת לדחות, אבל הכא דאיכא צורך גבוה וניתנה שבת לדחות, אימא כרבנן ס"ל.											⚡	◆
שחט שתי חטאות של ציבור ואינו צריך אלא אחת - אמר רבה, ואיתימא רבי אמי: חייב על השניה ופטור על הראשונה, ואפילו נתפס לו בשניה, ואפילו נמצאת ראשונה כחושה.	איתמר: [רבה, ואיתימא רבי אמי]										■	◆
ומי אמר רבה הכי?											⚡	
היו לפניו שתי חטאות, אחת שמינה ואחת כחושה, שחט שמינה ואח"כ שחט כחושה - חייב, כחושה ואח"כ שמינה - פטור ולא עוד, אלא שאומרים לו: הבא שמינה לכתחלה ושחוט	והא אמר רבה:										■	⚡
איבעית אימא: סמי כחושה מקמייתא											!	◆

<p>disputants- חולקים</p> <p>◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment</p> <p>O מעשה-story</p>	<p>מימרא-statement</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
ואיבעית אימא: הדיא רבי אמי אמרה.											!	◇	סד.
נמצאת הראשונה כחושבה בבני מעיין, מהו? בטר מחשבתו אזלינן וגברא לאיסורא קא מיכוין, או דלמא בטר מעשיו אזלינן?	רבינא לרב אשי:										^	◇	סד.
לאו היינו דרבה ורבא?	א"ל: [רב אשי]										!	◇	סד.
שמע שטבע תינוק בים, ופרש מצודה להעלות דגים והעלה דגים - חייב, להעלות דגים והעלה דגים ותינוק - רבא אמר: חייב	דאיתמר: [רבא]										! ■	◇	סד.
פטור	רבה:										! ■	◇	סד.
ועד כאן רבה לא קא פטר, אלא כיון דשמע, אמרי' נמי דעתיה אתינוק, אבל לא שמע - לא.											!	◇	סד.
היינו פלוגתייהו דרבה ורבא	ואיכא דאמרי, א"ל: [רב אשי]										■	◇	סד.
שמע שטבע תינוק בים, ופרש מצודה להעלות דגים והעלה דגים - חייב, להעלות דגים והעלה תינוק ודגים - רבה אמר: פטור	דאיתמר: [רבה]										! ■	◇	סד.
חייב	רבא:										! ■	◇	סד.
רבה אמר פטור, זיל בטר מעשיו	[רבה]										■ ■		סד.
ורבא אמר חייב, זיל בטר מחשבתו.	[רבא]										■ ■		סד.
חולה שאמדהו לגרורת אחת, ורצו עשרה בני אדם והביאו עשרה גרוגרות בבת אחת - פטורין, אפילו בזה אחר זה, אפילו קדם והבריא בראשונה.	רבה:										■	◇	סד.
חולה שאמדהו לשתי גרוגרות, ויש שתי גרוגרות בשתי עוקצין ושליש בעוקץ אחת, הי מינייהו מייתנין? שנים מייתנין דחזו ליה, או דלמא שלש מייתנין דקא ממעטא קצירה?	בעי רבא:										^	◇	סד.
פשיטא שלש מייתנין, דעד כאן לא קאמר ר' ישמעאל התם, אלא דכי ממעט באכילה קא ממעט קצירה, אבל הכא דכי קא ממעט באכילה קא מפשא קצירה, ודאי שלש מייתנין.											!	◇	סד.
מצות העומר להביא מן הקרוב, לא ביכר הקרוב לירושלים - מביאין אותו מכל מקום.											■	◇	סד:
מעשה שבא העומר מגנות צריפין, ושתי הלחם מבקעת עין סוכר.											○	■	סד:
מ"ט?											^		סד:
איבעית אימא: משום כרמל											!	◇	סד:
ואיבעית אימא: משום דאין מעבירין על המצות.											!	◇	סד:
מעשה שבא העומר מגנות צריפין.											○	◇	סד:
כשצרו מלכי בית חשמונאי זה על זה, והיה הורקנוס מבחוץ ואריסטובלוס מבפנים. בכל יום ויום היו משלשלין להן דינרין בקופה ומעלין להן תמידין.	ת"ר:										○	■	סד:
היה שם זקן אחד שהיה מכיר בחכמת יוונית, לעז להם בחכמת יוונית, אמר להן: כל זמן שעסקין בעבודה אין נמסרין בידכם.											○	■	סד:
למחר שלשלו להן דינרין בקופה והעלו להן חזיר, כיון שהגיע לחצי חומה נעץ צפרניו בחומה, ונודעוה ארץ ישראל ארבע מאות פרסה על ארבע מאות פרסה.											○	■	סד:
באותה שעה אמרו: ארור שיגדל חזיר, וארור שילמד בנו חכמת יוונית.											○	■	סד:
ועל אותה שעה שנינו: מעשה שבא עומר מגנות צריפין, ושתי הלחם מבקעת עין סוכר.											○	■	סד:
כי מטא עומר, לא הו ידעי מהיכא אייתי עומר, אכרו, אתא ההוא חרשא אותיב חדא ידא איגרא וחדא ידיה אצריפא											○	■	סד:
מי איכא דוכתא דשמה גנות צריפין או צריפין גנות?	אמר להו מרדכי:										○	■	סד:
בדקו ואשכחוה.											○	■	סד:
כי בעי לאתוי שתי הלחם, לא הו ידעי מהיכא לאתוי, אכרו, אתא ההוא גברא חרשא אותיב ידיה אעיניה וחדא ידא אסיכרא											○	■	סד:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment- קודמת- פסקה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
---	--

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ומי איכא דוכתא דשמה עין סוכר או סוכר עין?	אמר להו מרדכי:											◊	סד:
בדקו ואשכחו.													סד:
הנהו שלש נשים דאיתו שלש קיני, חדא אמרה לזיבתי, וחדא אמרה לימתי, וחדא אמרה לעונתי סבור מינה: זיבתי - זבה ממש, לימתי - לימתי ממש, לעונתי - לעונתי, דכולהו חדא חטאת וחדא עולה													סד:
שמה זיבוב סיכנה? שמה בים סיכנה? שמה בעינה סיכנה? דכולהו עולות נינהו	אמר להו מרדכי:												סד:
בדוק ואשכח.													סד:
פתחיה על הקנין - זה מרדכי, למה נקרא שמו פתחיה? שפותח דברים ודורשן, ויודע בשבעים לשון.	והיינו דתנן:												סה:
כולהו סנהדרין נמי ידעי שבעים לשון													סה:
אין מושיבים בסנהדרין אלא בעלי חכמה, בעלי מראה, בעלי קומה, בעלי זקנה, בעלי כשפים, ויודעים שבעים לשון, שלא תהא סנהדרין שומעת מפי התורגמן	דאמר רבי יוחנן:												סה:
אלא הוה בייל לישני ודריש, והיינו דכתיב במרדכי (נחמיה ז') בלשן.													סה:
כיצד הן עושין? שלוחי בית דין יוצאין מערב יום טוב ועושין אותן כריכות במחובר לקרקע, כדי שיהא נוה לקצור.													סז:
כל העיירות הסמוכות לשם מתכנסות לשם, כדי שיהא נקצר בעסק גדול. כיון שהחשיכה, אומר להן: בא השמש? אומרים: הן, בא השמש? אומרים: הן. מגל זול? אומרים: הן, מגל זול? אומרים: הן. קופה זול? אומרים: הן, קופה זול? אומרים: הן. בשבת, אומר להן שבת זול? אומרים: הן, שבת זול? אומרים: הן. אקצור? והם אומרים לו: קצור, אקצור? והם אומרים לו: קצור. שלש פעמים על כל דבר ודבר, והן אומרים לו: הן הן הן.													סה:
כל כך למה? מפני הבייתוסים, שהיו אומרים: אין קצירת העומר במוצאי יו"ט.													סה:
אלין יומיא דלא להתענאה בהון, ומקצתהון דלא למספד בהון: מריש ירחא דניסן עד תמניא ביה איתוקם תמידא, דלא למספד: ומתמניא ביה ועד סוף מועדא איתוחב חגא דשבועיא, דלא להתענאה.	ת"ר:												סח:
מריש ירחא דניסן ועד תמניא ביה איתוקם תמידא דלא למספד, שהיו צדוקים אומרים: יחיד מתנדב ומביא תמיד, מאי דרוש? (במדבר כ"ח) את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים													סח:
מאי אהדר?													סה:
(במדבר כ"ח) את קרבני לחמי לאשי תשמרו, שיהיו כולן באין מתרומת הלשכה.													סה:
מתמניא ביה ועד סוף מועדא איתוחב חגא דשבועיא דלא למספד, שהיו בייתוסין אומרים: עצרת אחר השבת													סה:
ניטפל להם רבן יוחנן בן זכאי ואמר להם: שוטים, מנין לכם?	[רבן יוחנן בן זכאי]												סה:
ולא היה אדם אחד שהיה משיבו, חוץ מזקן אחד שהיה מפטפט כנגדו ואמר: משה רבינו אוהב ישראל היה, ויודע שעצרת יום אחד הוא, עמד ותקנה אחר שבת כדי שיהו ישראל מתענגין שני ימים													סה:
קרא עליו מקרא זה: (דברים א') אחד עשר יום מחורב דרך הר שעיר, ואם משה רבינו אוהב ישראל היה, למה איחרן במדבר ארבעים שנה?	[רבן יוחנן בן זכאי]												סה:
אמר לו: רבי, בכך אתה פוטרני?													סה:
אמר לו: שוטה, ולא תהא תורה שלמה שלנו כשיחה בטילה שלכם כתוב אחד אומר: (ויקרא כ"ג) תספרו חמשים יום, וכתוב אחד אומר: (ויקרא כ"ג) שבע שבתות תמימות תהיינה, הא כיצד? כאן ביום טוב שחל להיות בשבת, כאן ביו"ט שחל להיות באמצע שבת.	[רבן יוחנן בן זכאי]												סה:
(של ר' אליעזר טו"פ, רבי יהושע מו"נה, רבי ישמעאל מע"מר, רבי יהודה למ"טה, סימן)													סה:
אינו צריך, הרי הוא אומר (דברים ט"ז) תספר לך, ספירה תלויה בבית דין, שהם יודעים לחדש ממחרת השבת - מחרת י"ט, יצאת שבת בראשית שספירתה בכל אדם.	רבי אליעזר:												סה:
אמרה תורה: מנה ימים וקדש חדש, מנה ימים וקדש עצרת, מה חדש סמוך לביאתו ניכר, אף עצרת סמוך לביאתו ניכרת, וא"ת: עצרת לעולם אחר השבת, היאך תהא ניכרת משלפניה.	רבי יהושע:												סה:
אמרה תורה: הבא עומר בפסח ושתי הלחם בעצרת, מה להלן רגל ותחלת רגל, אף כאן רגל ותחלת רגל.	רבי ישמעאל:												סה:
נאמר שבת למעלה ונאמר שבת למטה, מה להלן רגל ותחלת רגל סמוך לה, אף כאן רגל ותחלת רגל סמוך לה.	רבי יהודה בן בתירא:												סה:

<p>disputants- חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story</p>	<p>statement- מימרא- ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof- ראיה- proof</p>
מקרא- key:	

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
(ויקרא כ"ג) וספרתם לכם - שתהא ספירה לכל אחד ואחד.	ת"ר:										■	◇
(ויקרא כ"ג) ממחרת השבת - ממחרת יו"ט, או אינו אלא למחרת שבת בראשית?											?	■
הרי הוא אומר (ויקרא כ"ג) תספרו חמשים יום, כל ספירות שאתה סופר לא יהו אלא חמשים יום, ואם תאמר: ממחרת שבת בראשית, פעמים שאתה מוצא חמשים ואחד, ופעמים שאתה מוצא חמשים ושנים, חמשים ושלושה, חמשים וארבעה, חמשים וחמשה, חמשים וששה.	רבי יוסי בר יהודה:										■	◇
אינו צריך, הרי הוא אומר (דברים ט"ז) תספר לך, ספירה תלויה בבית דין, יצאת שבת בראשית שספירתה בכל אדם.	ר"י בן בתירא:										■	◇
ממחרת השבת - ממחרת יום טוב אתה אומר: ממחרת יו"ט, או אינו אלא ממחרת שבת בראשית? אמרת? וכי נאמר ממחרת השבת שבתוך הפסח? והלא לא נאמר אלא ממחרת השבת, דכל השנה כולה מלאה שבתות, צא ובדוק איזו שבת?	רבי יוסי:										■	◇
ועוד, נאמרה שבת למטה ונאמרה שבת למעלה, מה להלן רגל ותחילת רגל, אף כאן רגל ותחילת רגל.	[רבי יוסי]										■	◇
כתוב אחד אומר: (דברים ט"ז) ששת ימים תאכל מצות, וכתוב אחד אומר: (שמות י"ב) שבעת ימים מצות תאכלו, הא כיצד? מצה שאי אתה יכול לאוכלה שבעה מן החדש, אתה יכול לאוכלה ששה מן החדש.	רבי שמעון בן אלעזר:										■	◇
(ויקרא כ"ג) מיום הביאכם תספרו - יכול יקצור ויביא ואימתי שירצה יספור? תלמוד לומר: (דברים י"ז) מהחל חרמש בקמה תחל לספור.											■	◇
אי מהחל חרמש תחל לספור, יכול יקצור ויספור ואימתי שירצה יביא? ת"ל: מיום הביאכם.											■	◇
אי מיום הביאכם, יכול יקצור ויספור ויביא ביום? ת"ל: (ויקרא כ"ג) שבע שבתות תמימות תהיינה, אימתי אתה מוצא שבע שבתות תמימות? בזמן שאתה מתחיל לימנות מבערב.											■	◇
יכול יקצור ויביא ויספור בלילה? ת"ל: מיום הביאכם, הא כיצד? קצירה וספירה בלילה והבאה ביום.											■	◇
כולהו אית להו פירכא, בר מתרתי תנאי בתראי בין במתניתא קמייתא בין במתניתא בתרייתא דלית להו פירכא :	רבא:										■	◇
אי מדרבן יוחנן בן זכאי, דלמא כדאביי											■	◇
מצוה למימני יומי ומצוה למימני שבועי	דאמר אביי:										■	◇
אי מדרבי אלעזר ורבי יהושע, ממאי דביום טוב ראשון קאי? דלמא ביו"ט אחרון קאי											■	◇
דרבי ישמעאל ור' יהודה בן בתירא לית להו פירכא											■	◇
אי מדרבי יוסי בר' יהודה, הוה אמנא: דלמא חמשין לבר מהני שיתא											■	◇
אי מדר' יהודה בן בתירא, ממאי דביו"ט ראשון קאי? דלמא ביו"ט אחרון קאי											■	◇
ר' יוסי נמי חזי ליה פירכא, והיינו דקאמר ועוד.											■	◇
מצוה למימני יומי ומצוה למימני שבועי.	גופא, אמר אביי:										■	◇
רבנן דבי רב אשי ומנו שבועי.	[רבנן דבי רב אשי]										■	◇
אמימר מני יומי ולא מני שבועי, אמר: זכר למקדש הוא.	[אמימר]										■	◇
קצרוהו ונתנהו בקופות, הביאוהו לעזרה והיו מהבהבין אותו באור, כדי לקיים בו מצות קלי, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]										■	◇
בקנים ובקולחות חובטין אותו, כדי שלא יתמעך.	חכמים:										■	◇
נתנהו לאבוב, ואבוב היה מנוקב, כדי שיהא האור שולט בכלו, שטחוהו בעזרה והרוח מנשבת בו.											■	◇
נתנהו לריחים של גרוסות, והוציאו ממנו עשרון שהוא מנופה בשלש עשרה נפה, והשאר נפדה ונאכל לכל אדם. והייב בחלה ופטור מן המעשר	[חכמים]										■	◇
ר' עקיבא מחייב בחלה ובמעשרות.	[רבי עקיבא]										■	◇
אביי - זה אביי, קלי באש - מלמד שהיו ישראל מהבהבין אותו באש, כדי לקיים בו מצות קלי, דברי ר' מאיר	תנו רבנן: [רבי מאיר]										■	◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ● ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ס:
אין אור לשון קלי אלא דבר אחר	חכמים:												ס:
אין לשון קלי אלא דבר קליל, הא כיצד? אבוב של קליות היה שם והיה מנוקב ככברה, כדי שתהא האור שולטת בכלו.	לישנא אחרינא:												ס:
אביב קלוי גרש - איני יודע אם אביב קלוי אם גרש קלוי, כשהוא אומר באש הפסיק הענין.													ס:
כרמל - רך ומל וכן הוא אומר: (מלכים ב' ד') ואיש בא מבעל שלישה ויבא לאיש האלהים לחם ביכורים ועשרים לחם שעורים וכרמל בצקלונו ויאמר תן לעם ויאכלו, בא ויצק לנו ואכלנו ונוה היה													ס:
ואומר: (משלי ו') נתעלסה באהבים, נשא ונתן ונעלה ונשמח ונתחטא באהבים													ס:
ואומר: (איוב ל"ט) כנף רננים נעלסה, נושא עולה ונתחטא													ס:
ואומר: (במדבר כ"ב) כי יר"ט הדרך לנגדי, יראתה ראתה נטתה.													ס:
כרמל - כר מלא.	דבי רבי ישמעאל תנא:												ס:
ור"ע מחייב בחלה ובמעשרות.	[רבי עקיבא]												ס:
מירוח הקדש אינו פוטר.	רב כהנא, אומר היה ר"ע:												ס:
מותר שלש סאין הללו מה היו עושין בו? נפדה ונאכל לכל אדם, וחייב בחלה ופטור מן המעשרות	מתיב רב ששת: [חכמים]												ס:
ר' עקיבא מחייב בחלה ובמעשרות	[רבי עקיבא]												ס:
פודה מיד גזבר יוכיה, שחייב בחלה ופטור מן המעשרות	אמרו לו:												ס:
ואם איתא דמירוח הקדש אינו פוטר, מאי קאמרי ליה? היא היא													ס:
ר' עקיבא מחייב בחלה ובמעשרות, לפי שלא ניתנו מעות אלא בצורך להן	ועוד איתיביה רב כהנא בר תחליפא לרב כהנא מדתניא:												ס:
שלא ניתנו מעות אלא בצורך להן.	אלא אמר ר' יוחנן, תלמוד ערוך הוא בפיו של ר' עקיבא:												ס:
פשיטא לי דמירוח הקדש פוטר, ואפי' ר' עקיבא לא קא מחייב התם - אלא שלא ניתנו מעות אלא בצורך להן, אבל מירוח הקדש בעלמא פוטר	רבא:												ס:
מירוח העובד כוכבים - תנאי היא	[רבא]												ס:
תורמין משל ישראל על של ישראל, ומשל עובדי כוכבים על של עובדי כוכבים, ומשל כותיים על של כותיים, ומשל כל על של כל, דברי ר"מ ור' יהודה	דתניא: [רבי מאיר ורבי יהודה]												ס:
תורמין משל ישראל על של ישראל, ומשל עובדי כוכבים על של כותיים ומשל כותיים - על של עובדי כוכבים, אבל לא משל ישראל על של עובדי כוכבים ושל כותיים, ולא משל עובדי כוכבים ושל כותיים על של ישראל	רבי יוסי ורבי שמעון:												ס:
גלגול הקדש פוטר	[רבא]												סז:
הקדישה עיסתה עד שלא גלגלה ופדאתה - חייבת, משגלגלה ופדאתה - חייבת, הקדישה עד שלא גלגלה וגלגלה הגזבר ואחר כך פדאתה - פטורה, שבשעת חובתה היתה פטורה.	דתנן:												סז:
גלגול עובד כוכבים מאי?	בעי רבא:												סז:
גר שנתגייר והיתה לו עיסה, נעשה עד שלא נתגייר - פטור, משנתגייר - חייב, ספק - חייב	מיתנא תנן:												סז:
הא מאן קתני לה? דברי הכל היא, ואפי' רבי מאיר ורבי יהודה דקמחייבי התם פטרי הכא, התם הוא דכתיב דגנך דגנך יתירא, הוי מיעוט אחר מיעוט, ואין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות אפילו עובדי כוכבים, אבל הכא תרי זימני עריסותיכם כתיב, חד עריסותיכם כדי עיסתכם, וחד עריסותיכם ולא עיסת עובדי כוכבים ולא עיסת הקדש, או דלמא רבי יוסי ורבי שמעון קתני לה דקא פטרי, אבל רבי מאיר ורבי יהודה גמרי ראשית ראשית מהתם?													סז:
אמר רבא: יהא רעוא דאחזיה בחילמא.	[רבא]												סז:

מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
	מקרא-key:

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מאן דאמר: מירוח העובד כוכבים פוטר, גלגול העובד כוכבים פוטר, מאן דאמר: מירוח העובד כוכבים אינו פוטר, גלגול העובד כוכבים אינו פוטר.	הדר אמר רבא:										!	◇	סז.	
עובד כוכבים שהפריש פטר חמור וחלה - מודיעים אותו שהוא פטור, וחלתו נאכלת לזרים, ופטר חמור גוזז ועובד בו	איתיביה רב פפא לרבא:	■	⚡									◇	סז.	
הא תרומתו אסורה, והא האי תנא דאמר: מירוח העובד כוכבים אינו פוטר, וגלגול עובד כוכבים פוטר											⚡		סז.	
חלת עובד כוכבים בארץ ותרומתו בחוצה לארץ - מודיעין אותו שהוא פטור, חלתו נאכלת לזרים, ותרומתו אינה מדמעת	ועוד איתיביה רבינא לרבא:	■	⚡									◇	סז.	
הא תרומתו בארץ - אסורה ומדמעת, והא האי תנא דאמר: מירוח העובד כוכבים אינו פוטר, גלגול העובד כוכבים פוטר											⚡		סז.	
מדרבנן, גזירה משום בעלי כיסים.											!	◇	סז.	
אי הכי, אפי' חלה נמן											⚡	◇	סז:	
אפשר דאפי' לה פחות מחמשת רבעים קמה ועוד.											!	◇	סז:	
תרומה נמי אפשר דעביד לה כדר' אושעיא											⚡	◇	סז:	
מערים אדם על תבואתו ומכניסה במוץ שלה, כדי שתהא בהמתו אוכלת ופטורה מן המעשר	דאמר רבי אושעיא:	■	⚡									◇	סז:	
אי נמי, דעייל לה דרך גנות ודרך קרפיות											⚡	◇	סז:	
התם בפרהסיא זילא ביה מילתא, הכא בצינעא לא זילא ביה מילתא.											!	◇	סז:	
בא לו לעשרון נתן שמנו ולבונתו, יצק ובלל, הניף והגיש, קמץ והקטיר, והשאר נאכל לכהנים.												■	סז:	
משקרב העומר, יוצאין ומוצאין שוק ירושלים שהוא מלא קמח קלי שלא ברצון חכמים, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]	◆	■									◇	סז:	
ברצון חכמים היו עושין.	רבי יהודה:	◆	■									◇	סז:	
ולא גזר רבי יהודה דלמא אתי למיכל מיניה											⚡		סז:	
בודקין אור ארבעה עשר, ובארבעה עשר שחרית, ובשעת הביעור	ורמינהו, רבי יהודה:	◆	■	⚡								◇	סז:	
לא בדק כו'	חכמים:	◆	■	⚡								◇	סז:	
שאני חדש, מתוך שלא היתרתה לו אלא על ידי קיטוף זכור הוא.	רבה:										!	◇	סז:	
תינח קצירה, טחינה והרקדה מאי איכא למימר?	אמר ליה אביי:										⚡		סח.	
הא לא קשיא: טחינה בריחא דידא, הרקדה על גבי נפה.	[רבה]										!	◇	סח.	
בית השלחין דשריא קצירה											⚡		סח.	
קוצרין בית השלחין שבעמקים אבל לא גודשין	דתנן:										■	⚡	◇	סח.
מאי איכא למימר?											⚡		סח.	
חדש בדיל מיניה, חמץ לא בדיל מיניה.	אלא אמר אביי:										!	◇	סח.	
דר' יהודה דאר' יהודה קשיא, דרבנן אדרבנן לא קשיא?	רבא:										⚡	◇	סח.	
דר' יהודה אדר' יהודה לא קשיא - כדשנינן, דרבנן אדרבנן לא קשיא, הוא עצמו מחזר עליו לשורפו, מיכל אכיל מיניה?	אלא אמר רבא:										!	◇	סח.	
דרבי יהודה אדרבי יהודה לא קשיא, קמח קלי תנן.	רב אשי:										!	◇	סח.	
והא דרב אשי ברותא היא, תינח מקלי ואילך, עד קלי מאי איכא למימר?											⚡	◇	סח.	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
וכי תימא, הכא נמי ע"י קיטוף, וכדברה												!		סה.
בית השלחין דשריא קצירה מאי איכא למימר?												?		סה.
אלא הא דרב אשי ברותא היא.												■		סה.
משקרב העומר - הותר חדש מיד.														סה.
הרחוקים מותרין מחצות היום ולהלן.														סה.
משחרב בהמ"ק, התקין ר' יוחנן בן זכאי שיהא יום הנף כולו אסור.	[רבי יוחנן בן זכאי]													סה.
והלא מן התורה הוא אסור, שנאמר: (ויקרא כ"ג) עד עצם היום הזה.	רבי יהודה:											?		סה.
מפני מה הרחוקים מותרין מחצות היום ולהלן? מפני שהן יודעין שאין ב"ד מתעצלין בו.														סה.
בזמן שבית המקדש קיים - עומר מתיר, בזמן שאין בית המקדש קיים - האיר מזרח מתיר מאי טעמא? תרי קראי כתיבי, כתיבי: (ויקרא כ"ג) עד הביאכם, וכתיב: עד עצם היום הזה, הא כיצד? כאן בזמן שבית המקדש קיים, כאן בזמן שאין בית המקדש קיים.	רב ושמואל דאמרי תרוייהו:											◆	■	סה.
אפילו בזמן שבית המקדש קיים - האיר מזרח מתיר.	רבי יוחנן וריש לקיש דאמרי תרוייהו:											◆	■	סה.
והכתיב: עד הביאכם												?	◇	סה.
למצוה.												!		סה.
משקרב העומר - הותר חדש מיד	[תנן]											■	?	סה.
למצוה.												!		סה.
העומר היה מתיר במדינה, ושתי הלחם במקדש	[תנן]											■	?	סה.
למצוה.												!	◇	סה.
משחרב בית המקדש, התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהא יום הנף כולו אסור מאי טעמא? מהרה יבנה בית המקדש, ויאמרו: אשתקד מי לא אכלנו בהאיר מזרח? השתא נמי ניכול, ולא ידעי דאשתקד לא היה עומר - האיר מזרח מתיר, והשתא דאיכא עומר - עומר מתיר	[רבי יוחנן בן זכאי]											■	?	סה:
ואי סלקא דעתך למצוה, משום מצוה ליקום וליגזור?												?	◇	סה:
רבן יוחנן בן זכאי בשיטת רבי יהודה אמרה	רב נחמן בר יצחק:											!	◇	סה:
מן התורה אסור, שנאמר: (ויקרא כ"ג) עד עצם היום הזה, עד עיצומו של יום וקסבר: עד ועד בכלל.	דאמר: [רבי יהודה]											■	!	סה:
ומי סבר לה כוותיה? והא מיפלג פליג עליה												?		סה:
משחרב בית המקדש, התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהא יום הנף כולו אסור	דתנן: [רבן יוחנן בן זכאי]											■	?	סה:
והלא מן התורה הוא אסור, דכתיב: עד עצם היום הזה	רבי יהודה:											?	?	סה:
רבי יהודה הוא דקא טעי, הוא סבר: רבן יוחנן בן זכאי מדרבנן קאמר, ולא היא, מדאורייתא קאמר.												!	◇	סה:
והא התקין קתני												?		סה:
מאי התקין? דרש והתקין.												!	◇	סה:
רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע אכלי חדש באורתא דשיתסר נגהי שבסר, קסברי: חדש בחוצה לארץ דרבנן, ולספיקא לא חיישינן.	[רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע]											■	◇	סה:
ורבנן דבי רב אשי אכלו בצפרא דשבסר, קסברי: חדש בחוצה לארץ דאורייתא, ורבנן יוחנן בן זכאי מדרבנן קאמר, וכי תקין ליום הנף, לספיקא לא תקין.	[רבנן דבי רב אשי]											■	◇	סה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
אמר רבינא, אמרה לי אם: אבוך לא הוה אכיל חדש אלא באורתא דשבסר נגהי תמניסר, דסבר לה כר' יהודה, והייש לספיקא.	[רבינא]										⚡	◇	סה:	
העומר היה מתיר במדינה, ושתי הלחם במקדש.												■	סה:	
אין מביאין מנחות וביכורים ומנחת בהמה קודם לעומר, אם הביא - פסול קודם לשתי הלחם לא יביא, אם הביא - כשר.												■	סה:	
מה בין קודם לעומר לקודם שתי הלחם?	יחיב רבי טרפון וקא קשיא ליה:										^	◇	סה:	
לא, אם אמרת קודם לעומר שכן לא הותר מכללו אצל הדיוט, תאמר קודם לשתי הלחם שהותר מכללו אצל הדיוט?	אמר לפניו יהודה בר נחמיה:										!	◇	סה:	
שתק רבי טרפון											○		סה:	
צהבו פניו של רבי יהודה בן נחמיה.	[רבי יהודה בן נחמיה]										○		סה:	
אמר לו רבי עקיבא: יהודה, צהבו פניך שהשבת את זקן, תמהני אם תאריך ימים.	[רבי עקיבא]										○	◇	סה:	
אמר רבי יהודה ברבי אלעאי: אותו הפרק פרס הפסח היה, כשעליתי לעצרת שאלתי אחריו: יהודה בן נחמיה היכן הוא? ואמרו לי: נפטר והלך לו.	[רבי יהודה ברבי אלעאי]										○		סה:	
לדברי יהודה בן נחמיה, נסכים ביכורים שהקריבם קודם לעומר - כשירין.	רב נחמן בר יצחק:										■	◇	סה:	
פשיטא											;		סה:	
מהו דתימא: התם הוא דהותר מכללו אצל הדיוט, אבל הכא דלא הותר מכללו לא, קמ"ל, כל שכן הכא דלא איתסר כלל.											!	◇	סה:	
(סד"ר הנצ"א גל"י פי"ל, סימן)												◇	סה:	
שתי הלחם מהו שיתירו שלא כסדרן?	בעי רמי בר חמא:										^	◇	סה:	
היכי דמי?											^		סה:	
כגון דזרעינהו בין העומר לשתי הלחם, וחליף עלייהו שתי הלחם ועומר											!	◇	סה:	
מאי? כסדרן שריין, שלא כסדרן לא שריין, או דלמא שלא כסדרן נמי שריין?											^	◇	סה:	
(ויקרא ב), ואם תקריב מנחת ביכורים - במנחת העומר הכתוב מדבר, מהיכן באה? מן השעורין	רבה, ת"ש:										■	!	◇	סה:
אתה אומר: מן השעורין, או אינו אלא מן החיטין?											;	!	סה:	
נאמר אביב במצרים ונאמר אביב לדורות, מה אביב האמור במצרים - שעורין, אף אביב האמור לדורות - שעורין	רבי אליעזר:										!	!	◇	סה:
מצינו יחיד שמביא חובתו מן החיטין וחובתו מן השעורין, וציבור שמביאין חובתן מן החיטין מביאין חובתן מן השעורין, ואם אתה אומר: בא מן החיטין, לא מצינו ציבור שמביא חובתו מן השעורין	רבי עקיבא:										!	!	◇	סה:
דבר אחר, אם אתה אומר: עומר בא מן החיטין, אין שתי הלחם ביכורים	[רבי עקיבא]										!	!	◇	סה:
ואם איתא דשתי הלחם שלא כסדרן שריין, משכחת לה דמקריב עומר מהנך דאשרוש קודם לשתי הלחם ובתר העומר דאשתקד, ושתי הלחם מהנך דאשרוש קודם לעומר דהשתא ובתר שתי הלחם דאשתקד											!	◇	סה:	
מי סברת: בכורים לפירא קא אמרינן? למזבח קא אמרינן, והא אכיל לה מזבח מפירי דהא שתא.											;	◇	סה:	
שתי הלחם, הנצה שריא או הנטה שרייה?	בעי רמי בר חמא:										^	◇	סה:	
מאי הנצה, ומאי הנטה?											^		סה:	
אילימא הנצה דפירא וחנטה דפירא											!		סה:	
השתא השרשה שריא, הנצה וחנטה מיבעיא?											;		סה:	
אלא הנצה דעלה וחנטה דעלה											!	◇	סה:	

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story- מעשה	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מי הוי כי השרשה או לא?											⚡	◇	סט.
תיקו.											■	◇	סט.
חסין שזרען בקרקע, עומר מתירן או אין עומר מתירן?	בעי רבא בר רב חנן:										⚡	◇	סט.
היכי דמי? אי דאשרוש, תנינא אי דלא אשרוש, תנינא											⚡	◇	סט.
אם השרישו קודם לעומר - עומר מתירן, ואם לאו - אסורין עד שיבא עומר הבא	דתנן:										⚡	◇	סט.
לא צריכא, דחצדינהו וזרעינהו קודם לעומר ואתא עומר וחליף עלייהו											!	◇	סט.
וקא מיבעיא ליה: מהו לנקוטי ומיכל מינייהו? כמהן דשדייא בכדא דמיא ושרינהו עומר, או דלמא בטיל להו לגבי ארעא?											⚡	◇	סט.
יש להן אונאה או אין להן אונאה?											⚡	◇	סט.
היכי דמי?											⚡		סט.
אילימא דאמר ליה שדאי בה שיתא, ואתו סהדי ואמרי דלא שדא בה אלא חמשה											!		סט.
כל דבר שבמדה ושמשקל ושכמנין, אפי' פחות מכדי אונאה חוץ	והאמר רבא:										⚡	◇	סט.
אלא דאמר ליה שדאי בה כדבעי לה, ואתו סהדי ואמרי דלא שדא בה כדבעי לה											!	◇	סט.
יש להן אונאה, דכמהן דשדייא בכדא דמיא ויש להן אונאה, או דלמא בטיל להו לגבי ארעא?											⚡	◇	סט.
נשבעין עליהן או אין נשבעין עליהן? כדשדייא בכדא דמיא וכמטלטלי דמו ונשבעין עליהן, או דלמא בטיל להו אגב ארעא וכמקרקעי דמו ואין נשבעין עליהן?											⚡	◇	סט.
תיקו.											■	◇	סט.
חסין שבגללי בקר ושעורין שבגללי בהמה, מהו?	בעי רמי בר חמא:										⚡	◇	סט.
למאי?											⚡		סט.
אילימא לטמוי טומאת אוכלין											!		סט.
חסין שברעי בקר ושעורין שבגללי בהמה, חישב עליהן לאכילה - אין מטמא טומאת אוכלין, לקטן לאכילה - מטמא טומאת אוכלין	תנינא:										⚡	◇	סט.
אלא למנחות											!		סט.
פשיטא דלא, (מלאכי א') הקריבהו נא לפחתך הירצך או הישא פניך											⚡		סט.
לא צריכא, דנקטינהו וזרעינהו וקא בעי לאיתויי מנחות מינייהו											!	◇	סט.
מאי? משום דמאיסותא הוא, וכיון דזרעינהו אודא למאיסותיהו, או דלמא משום כחישותא הוא, והשתא נמי כחושא?											⚡	◇	סט.
תיקו.											■	◇	סט.
פיל שבלע כפיפה מצרית והקיא דרך בית הרעי, מהו?	בעי רמי בר חמא:										⚡	◇	סט.
למאי?											⚡		סט.
אילימא למבטל טומאתה											!		סט.
כל הכלים יורדין לידי טומאתן במחשבה, ואין עולין מטומאתן אלא בשינוי מעשה	תנינא:										⚡	◇	סט.
לא צריכא, דבלע הוצין ועבדינהו כפיפה מצרית											!	◇	סט.

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O-מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
מי הוה עיכול, הוה ליה ככלי גללים ככלי אדמה ואין מקבלין טומאה													⚡	◇	סט:	
כלי אבנים וכלי גללים וכלי אדמה - אין מקבלין טומאה לא מדברי תורה ולא מדברי סופרים	דאמר מר:													■	⚡	סט:
או דלמא לא הוי עיכול?														⚡		סט:
תפשוט ליה מהא, דאמר עולא משום ר"ש בר יהוצדק:														⚡		סט:
מעשה ובלעו זאבים שני תינוקות בעבר הירדן, ובא מעשה לפני חכמים וטהרו את הבשר	[עולא משום ר"ש בר יהוצדק]													■	⚡	סט:
שאני בשר, דרכיך.														!	◇	סט:
ולפשוט מסיפא:														⚡		סט:
וטמאו את העצמות	[סיפא]													■	⚡	סט:
שאני עצמות, דאקושי טפי.														!	◇	סט:
חייטין שירדו בעבים, מהו?	בעי רבי זירא:														⚡	סט:
למאי?														⚡		סט:
אי למנחות														!		סט:
אמאי לא?														⚡		סט:
אלא לשתי הלחם														!	◇	סט:
מאי? ממושבותיכם אמר רחמנא לאפוקי דחוצה לארץ דלא, אבל דעבים שפיר דמי, או דלמא ממושבותיכם דווקא, ואפילו דעבים נמי לא?															⚡	סט:
ומי איכא כי האי גוונא?															⚡	סט:
אין, בר עדי טיעא נחיתא ליה רום כזבא חיטי בתלתא פרסי.														○	!	סט:
שיבולת שהביאה שליש קודם לעומר, ועקרה ושתלה לאחר העומר והוסיפה, מהו? בתר עיקר אזלינן ושרייה עומר, או דלמא בתר תוספת אזלינן ועד שיבא עומר הבא?	בעי ר"ש בן פזי:														⚡	סט:
תפשוט ליה מהא															⚡	סט:
ילדה שסבכה בזקנה ובה פירות, אפילו הוסיף במאתים - אסור	דאמר ר' אבהו אמר רבי יוחנן:														■	סט:
בצל ששתלו בכרם ונעקר הכרם, אפ"ל הוסיף במאתים - אסור	ואמר ר' שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן:														■	סט:
מפשט פשיטא להו לרבנן דבתר עיקר אזלינן, לא שנא לקולא ולא שנא לחומרא, או דלמא ספוקי מספקא להו, ולחומרא אמרינן, לקולא לא אמרינן?	היא גופה קא מיבעיא ליה:														⚡	סט:
תיקו.															■	סט: